László Aladár

Géza kék az ég

Mondd utánam, hogy Géza, kék az ég.
E játékos szimmetria elég.
Ha nem tetszik, majd visszafordulok,
s fordított sorrendben ér pár dolog.
Na bumm! Még az is elviselhető,
hogy gyermekkorral biztat a jövő,
akkor se volt-lesz egyetlen fogam…
S bölcső-koporsó… az idő rohan,
így járkált belső költő-udvarán,
mely Kézdi volt és Kufstein volt talán,
sok fogoly ős – sétálni csak szabad,
esőre álló fellegek alatt?
…Mint papírsárkányt, egyet-egyet én
hurcolok lenn az élet fenekén,
ahonnan most is látom – s ez elég,
hogy (Bálint, Sándor) Géza, kék az ég!

Gyűrűzött madarak

A kertben tél elején sármányválság
volt. A sas behívót kapott, a gém
kapcsot. Daruval emeltették az
életszínvonalat. Letette s elment,
mint a pinty. Cinkelt kártya –
kártyált cinke.

Holtponton az élő Dunán

Túl vagyunk sok süket dumán.
Holtponton az élő Dunán.
Nézd csak, Jenő! Figyelj, Jutas!
Lófarkas a kétfejű sas,
bőrfejű a Zsitvatorok.
Akkor estek jó nagy torok.
Rajtad jelmez már a mente.
Megérzi a Dunamente.
Te is tudod, én is tudom.
Átkelünk a ponton-hidon.
Azt is érzi már az eszem:
Schengen is műemlék leszen.
Hogyha kedves még a bőröd,
légy a saját Helsingöröd,
kísérd magad zárt sorokba
Fekete kolostorokba,
Műemlék-vén Gelencébe,
Kakastollas Velencékbe.
Te is tudod, én is tudom:
Átkeltünk a Danton-hidon.